

Downloaded via the EU tax law app / web

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

15. märts 2018(*)

Eelotsusetaotlus – Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline kokkulepe isikute vaba liikumise kohta – Otsesed maksud – Elukoha üleviimine ühest liikmesriigist Šveitsi – Päritoluriigis asutatud äriühingutes olulise osalusega seotud realiseerimata kapitalikasumi maksustamine sellise üleviimise korral – Kokkuleppe kohaldamisala

Kohtuasjas C-355/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa) 23. juuni 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. juunil 2016, menetluses

Christian Picart

versus

Ministre des Finances et des Comptes publics,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud C. G. Fernlund (ettekandja), J. C. Bonichot, A. Arabadjiev ja S. Rodin,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 16. veebruari 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Christian Picart, esindajad: advokaadid P. J. Douvier ja A. d'Aubigny,
- Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja E. de Moustier,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja R. Kanitz,
- Euroopa Komisjon, esindajad: N. Gossement ja M. Šimerdová,

olles 26. juuli 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 Luxembourgis sõlmitud kokkulepet isikute vaba liikumise kohta (EÜT 2002, L 114, lk 6; ELT eriväljaanne 11/41, lk 89) (edaspidi „EÜ-Šveitsi

kokkulepe“).

2 Taotlus on esitatud Christian Picart'i ja ministre des Finances et des Comptes publics'i (rahandus- ja riigieelarveminister) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab otsust, millega esiteks Prantsuse maksuhaldur hindas ümber Christian Picart'ile Prantsusmaal asuvates äriühingutes kuulunud olulise osalusega seotud realiseerimata kapitalikasumi summa, mille ta oli deklareerinud oma elukoha üleviimisel päritoluriigist Šveitsi, ja teiseks, millega määrati Christian Picart'ile tulu- ja sotsiaalmaksu juurdemaksed koos trahvidega.

Õiguslik raamistik

EÜ-Šveitsi kokkulepe

3 Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid ning Šveitsi Konföderatsioon allkirjastasid 21. juunil 1999 seitse kokkulepet, sealhulgas EÜ-Šveitsi kokkulepe. Nõukogu ja komisjoni 4. aprilli 2002. aasta otsusega 2002/309/EÜ, Euratom (EÜT 2002, L 114, lk 1; ELT eriväljaanne 11/41, lk 89) kiideti need seitse kokkulepet ühenduse nimel heaks ning need jõustusid 1. juunil 2002.

4 EÜ-Šveitsi kokkuleppe artikli 16 lõige 2 näeb ette:

„Niivõrd kui käesoleva kokkuleppe kohaldamine on seotud ühenduse õiguse põhimõtetega, tuleb arvestada asjaomast Euroopa Ühenduste Kohtu pretsedendiõigust enne käesoleva kokkuleppe allkirjastamist. Pärast seda kuupäeva kehtestatud pretsedendiõigusest antakse Šveitsile teada. Kokkuleppe nõuetekohase toimimise tagamiseks määrab ühiskomitee ühe kokkuleppeosalise taotlusel kindlaks kõnealuse pretsedendiõiguse mõjud.“

5 EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa III peatükk käsitleb füüsilisest isikust ettevõtjaid. Selle artikkel 12 „Riigis elamist käsitlevad eeskirjad“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kokkuleppeosalise kodanik, kes soovib siirduda teise kokkuleppeosalise territooriumile eesmärgiga alustada seal tegevust füüsilisest isikust ettevõtjana (edaspidi „füüsilisest isikust ettevõtja“), saab elamisloa, mis kehtib vähemalt viis aastat alates väljaandmise kuupäevast, tingimusel et ta esitab riigi pädevatele võimuorganitele tõendi selle kohta, et ta on tegevust alustanud või alustamas.

2. Elamisluba pikendatakse automaatselt vähemalt viieks aastaks, tingimusel et füüsilisest isikust ettevõtja esitab riigi pädevatele võimuorganitele tõendi selle kohta, et ta tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana.

[...]“.

6 Nimetatud lisa artikli 13 „Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad piirialatöötajad“ lõikes 1 on sätestatud:

„1. Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsev piirialatöötaja on kokkuleppeosalise kodanik, kelle elukoht on kokkuleppeosalise territooriumil ja kes tegutseb teise kokkuleppeosalise territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana, naastes oma elukohta üldjuhul iga päev või vähemalt kord nädalas.“

Prantsuse õigusaktid

7 Prantsuse üldise maksuseadustiku (code général des impôts, edaspidi „CGI“) põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud redaktsiooni artikkel 167*bis* sätestab:

„I. – 1. Maksumaksjad, kes on eelneva kümne aasta jooksul olnud vähemalt kuus aastat

Prantsusmaa maksuresidendid, tasuvad oma elukoha Prantsusmaalt välja viimise kuupäeva seisuga maksu kapitalikasumi pealt, mis on tekkinud artiklis 150⁰ A nimetatud väärtpaberite alusel, mis kuuluvad neile äriühingutes artikli 164 B punktis f sätestatud tingimustel.

[...]

II. – 1. Maksu tasumist tekkinud kapitalikasumi pealt võib ajatada kuni asjaomaste äriühingu väärtpaberite üleandmise, tagasiostmise, väljamaksmise või tühistamise tehingu hetkeni.

Maksude tasumise ajatamise tingimuseks on see, et maksumaksja deklareerib lõikes I sätestatud tingimuste kohaselt kinnitatud kapitalikasumi summa, esitab ajatamise taotluse, määrab Prantsusmaal asuva esindaja, kellel on õigus vastu võtta teatise maksustatava väärtuse, maksude sissenõudmise ja maksuküsimusi puudutavate kohtuvaidluste kohta ning annab sissenõudmise eest vastutavale ametnikule enne riigist lahkumist asjakohase garantii, et riigikassa ees olev võlg tasutakse.

[...]

2. Maksumaksjad, kellele on käesoleva artikli kohaselt võimaldatud maksu tasumise ajatamine, peavad täitma artikli 170 lõikes 1 nimetatud deklaratsiooni. Deklaratsiooni märgitakse ajatatud maksude kogusumma ning deklaratsioonile lisatakse maksuhalduri poolt väljastatud vormile kantud loend, kus on näha maksusumma kõikide asjaomaste väärtpaberite puhul, mille ajatamise tähtaeg ei ole veel lõppenud, samuti selle võimaliku sündmuse olemus ja kuupäev, mis toob kaasa ajatamise lõpu.

[...]

Maks, mille maksumaksja on tegelikult väljaspool Prantsusmaad realiseeritud kapitalikasumi pealt kohalikul tasandil tasunud, arvatakse Prantsusmaal määratud tulumaksust maha, tingimusel et see on selle maksuga sarnane.

4. Lõikes 2 nimetatud deklaratsiooni ja loendi esitamata jätmise või nendes nõutud teabe tervikuna või osaliselt esitamata jätmise toovad kaasa ajatatud maksude viivitamatu sissenõudmise.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

8 Christian Picart viis 2002. aastal oma elukoha Prantsusmaalt Šveitsi. Sel kuupäeval olid tal olulised osalused mitme Prantsuse äriühingu kapitalis.

9 Üleviimise ajal deklareeris Christian Picart vastavalt CGI artiklile 167*bis* realiseerimata kapitalikasumi nimetatud osaluste väärtpaberite pealt ning selleks, et oleks võimalik tema osalustega seotud maksude tasumine ajatada, määras Prantsusmaal maksuesindaja ja esitas pangagarantii tagatiseks, et riigikassa ees olev võlg tasutakse.

10 2005. aastal võõrandas ta nimetatud väärtpaberid ning sellega lõppes maksude tasumise ajatamine. Pärast tema isikliku maksuõigusliku olukorra kontrollimist hindas Prantsuse maksuhaldur ümber asjaomase kapitalikasumi summa ning määras talle tulu? ja sotsiaalmaksu juurdemaksed koos trahvisummadega.

11 Christian Picart esitas juurdemaksetest ja trahvisummade tasumise kohustusest vabastamiseks vaide. Kuna maksuhaldur jättis selle vaide rahuldamata, pöördus Christian Picart Tribunal administratif de Montreuil' (Montreuil' halduskohus, Prantsusmaa) poole, väites edutult, et CGI artikkel 167*bis* on vastuolus EÜ-Šveitsi kokkuleppega, kuna nimetatud kokkuleppega tagatud

asutamisvabadus annab talle õiguse füüsilisest isikust ettevõtjana asuda elama Šveitsi, et tegelda seal majandustegevusega, mis seisneb mitmesugustes tema kontrolli all olevates Prantsuse äriühingutes otseste või kaudsete osaluste haldamises. Pärast seda, kui Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' apellatsiooniasutuse halduskohus, Prantsusmaa) nende argumentidega samuti ei nõustunud, esitas Christian Picart kassatsioonkaebuse Conseil d'État'le (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu, Prantsusmaa).

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib sisuliselt teada seda, kas füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsema asumise õigust, nii nagu see on määratletud EÜ-Šveitsi kokkuleppe sätetega, võib pidada võrdväärseks liidu liikmesriikide kodanikele ELTL artikliga 49 tagatud asutamisvabadusega, ning jaatava vastuse korral, kas kõnealuse kokkuleppe kohaldamisel tuleb arvestada 7. septembri 2006. aasta kohtuotsust N (C?470/04, EU:C:2006:525), mis tehti pärast nimetatud kokkuleppe allkirjastamist.

13 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu, Prantsusmaa) menetluse peatada ning esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1 Kas õigust tegutseda füüsilisest isikust ettevõtjana, nagu see on määratletud [EÜ-Šveitsi] kokkuleppe artiklitega 1 ja 4 ning selle I lisa artikliga 12, võib vaadelda võrdväärseks füüsilisest isikust ettevõtjatele ELTL artikliga 49 tagatud asutamisvabadusega?

2. Kas sel juhul, võttes arvesse [EÜ-Šveitsi] kokkuleppe artikli 16 sätteid, tuleks juhul, kui liikmesriigi kodanik, kes on viinud oma elukoha üle Šveitsi ja kellel ainult säilivad osalused, mis tal olid selle liikmesriigi õiguse alusel asutatud äriühingutes ja mis võimaldavad tal kindlalt mõjutada nende äriühingute otsuseid ja määrata nende tegevust, ei kavanda Šveitsis füüsilisest isikust ettevõtjana läbi viia tegevust, mis erineb sellest, millega ta tegeles liikmesriigis, mille kodanik ta oli, ja mis seisnes nende osaluste haldamises, kohaldada [7. septembri 2006. aasta] kohtuotsusest [N (C?470/04, EU:C:2006:525)], mis on sellest kokkuleppes hilisem, tulenevat kohtupraktikat?

3. Kas juhul, kui see õigus ei ole võrdväärne asutamisvabadusega, tuleks seda tõlgendada samamoodi, nagu Euroopa Liidu Kohus tõlgendas asutamisvabadust oma [7. septembri 2006. aasta] kohtuotsuses [N (C?470/04, EU:C:2006:525)]?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimustega, mida tuleks käsitleda koos, sisuliselt selgitada, kas sellises olukorras nagu põhikohtuasjas tuleb EÜ-Šveitsi kokkuleppe sätteid tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selle kokkuleppeosalise riigi õigusnormid, mis on arutusel põhikohtuasjas, ja mis – juhul, kui füüsiline isik viib oma elukoha sellest osalisriigist üle teise kokkuleppe osalisriiki, jätkates samas majandustegevust esimesena nimetatud riigis – näevad ette sellele isikule kuuluva olulise osalusega, mis nimetatud isikul on esimesena nimetatud riigi õiguse alusel asutatud äriühingute kapitalis, seotud realiseerimata kapitalikasumi viivitamatu maksustamise siis, kui see isik viib oma elukoha üle, ja mis lubavad maksu tasumise ajatamist üksnes tingimusel, et antakse vajalikud garantiid selle maksu tasumise kohta, samas kui isik, kellel on samuti selline osalus, kuid kes jääb elama esimesena nimetatud riiki, maksustatakse alles osaluse võõrandamise ajal.

15 Christian Picart väidab, et tema Prantsusmaal asutatud äriühingute osaluste haldamine Šveitsist kuulub füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise õiguse kohaldamisalasse EÜ-Šveitsi kokkuleppe tähenduses, ja see on õigus, millele ta peaks saama tugineda ka suhetes oma päritoluriigiga.

16 Tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on oma otsuses juba leidnud, et teatud asjaoludel ja

vastavalt kohaldatavatele sätetele on ühe kokkuleppeosalise kodanikel võimalik tugineda EÜ-Šveitsi kokkuleppes tulenevatele õigustele mitte üksnes suhetes riigiga, kuhu nad liikumisvabadust kasutades elama asuvad, vaid ka suhetes omaenda riigiga (28. veebruari 2013. aasta kohtuotsus, ETTWEIN, C-425/11, EU:C:2013:121, punkt 33).

17 Seega tuleb esmalt kontrollida, kas selline olukord, milles on Christian Picart, kuulub EÜ-Šveitsi kokkuleppe tähenduses mõiste „füüsilisest isikust ettevõtja“ isikulisse kohaldamisalasse, ning vajaduse korral kontrollida, kas see kokkulepe sisaldab sätteid, millele Christian Picart võiks suhetes oma päritoluriigiga tugineda.

18 Sellega seoses tuleb märkida, et EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa III peatükk, mis käsitleb füüsilisest isikust ettevõtjaid, sisaldab artikleid 12 ja 13, mis määratlevad selle kohaldamisala.

19 Selle lisa artikli 12 lõike 1 kohaselt käsitletakse füüsilisest isikust ettevõtjana kokkuleppeosalise riigi kodanikke, kes soovivad siirduda teise kokkuleppeosalise territooriumile eesmärgiga alustada seal tegevust füüsilisest isikust ettevõtjana.

20 Nimetatud lisa artikli 13 lõige 1 käsitleb füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevaid piirialatöötajaid, ehk ühe kokkuleppeosalise kodanikke, kelle elukoht on kokkuleppeosalise territooriumil ja kes tegutsevad teise kokkuleppeosalise territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana, naastes oma elukohta üldjuhul iga päev või vähemalt kord nädalas.

21 Põhikohtuasjas tuleb sedastada – ilma, et käesoleva eelotsusetaotluse raames oleks vaja kindlaks teha, kas selline osaluste haldamine nagu põhikohtuasjas kujutab endast tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana nimetatud lisa artikli 12 lõike 1 või artikli 13 lõike 1 tähenduses –, et Christian Picart'i olukord ei kuulu kummagi sätte kohaldamisalasse.

22 Nimelt esiteks, nagu nähtub EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa artikli 12 lõike 1 sõnastusest, laieneb asutamisvabadus selle sätte tähenduses ühe kokkuleppeosalise kodanikest füüsilistele isikutele, kes soovivad siirduda teise kokkuleppeosalise territooriumile eesmärgiga tegutseda seal füüsilisest isikust ettevõtjana.

23 Seega on nimetatud sätte kohaldamiseks vaja, et asjaomane isik tegutseks füüsilisest isikust ettevõtjana selle kokkuleppeosalise territooriumil, mille kodanik ta ei ole.

24 Ent põhikohtuasja puhul nähtub Euroopa Kohtu valduses olevatest dokumentidest, et Christian Picart, kes on Prantsuse kodanik, ei kavatse Šveitsi Konföderatsiooni territooriumil tegelda majandustegevusega, vaid tema tegevus jääb päritoluriigi territooriumile. Sellest järeldub, et Christian Picart ei kuulu EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa artikli 12 lõike 1 kohaldamisalasse.

25 Teiseks, EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa artikli 13 lõike 1 sõnastusest nähtub, et selle sätte kohaldamisalasse kuulub EÜ-Šveitsi kokkuleppe osalisriigi sellise kodaniku olukord, kelle elukoht on kokkuleppeosalise territooriumil ja kes tegutseb teise kokkuleppeosalise territooriumil füüsilisest isikust ettevõtjana, naastes oma elukohta üldjuhul iga päev või vähemalt kord nädalas.

26 Selle sättega seoses tuleb meenutada, et Euroopa Kohus leidis oma 28. veebruari 2013. aasta kohtuotsuses ETTWEIN (C-425/11, EU:C:2013:121, punktid 34 ja 35), et sellise füüsilisest isikust ettevõtjast abielupaari olukord, kes on oma elukoha viinud päritoluriigist Šveitsi, jätkates samas tegutsemist oma päritoluriigis, ja kes naasevad iga päev oma tegevuskohast elukohta, kuuluvad selle sätte kohaldamisalasse.

27 Ent antud juhul nähtub Euroopa Kohtu valduses olevatest dokumentidest, et Christian Picart, erinevalt füüsilisest isikust ettevõtjast abielupaarist, ei lahku enda elukohariigist, s.o Šveitsi

Konföderatsioon, et teostada majandustegevust oma päritoluriigis, ning et vastupidi EÜ-Šveitsi kokkuleppe I lisa artikli 13 lõikes 1 sätestatust ei liigu ta iga päev või vähemalt kord nädalas oma tegevuskohast elukohta. Seetõttu ei saa Christian Picart'i olukorda pidada analoogseks olukorraga, mille kohta tehti 28. veebruaril 2013 kohtuotsus Ettwein (C-425/11, EU:C:2013:121). Järelikult ei kuulu Christian Picart'i olukord selle sätte kohaldamisalasse.

28 Sellest tuleneb, et Christian Picart'i olukord ei kuulu mõiste „füüsilisest isikust ettevõtja“ isikulisse kohaldamisalasse EÜ-Šveitsi kokkuleppe tähenduses ja ta ei saa sellele kokkuleppele tugineda.

29 Lõpuks, mis puudutab EÜ artikli 43 (nüüd ELTL artikkel 49) tõlgendamist 7. septembri 2006. aasta kohtuotsusest N (C-470/04, EU:C:2006:525) tuleneval viisil, siis piisab, kui meenutada, et kuna Šveitsi Konföderatsioon ei ole liitunud liidu siseturuga, siis ei saa siseturgu puudutavatele liidu õigusnormidele antud tõlgendust automaatselt üle kanda EÜ-Šveitsi kokkuleppe tõlgendamisele, ilma et seda näeksid sõnaselgelt ette kokkuleppe enda sätted (vt selle kohta 12. novembri 2009. aasta kohtuotsus, Grimme, C-351/08, EU:C:2009:697, punkt 29; 11. veebruari 2010. aasta kohtuotsus, Fokus Invest, C-541/08, EU:C:2010:74, punkt 28, ja 15. juuli 2010. aasta kohtuotsus, Hengartner ja Gasser, C-70/09, EU:C:2010:430, punkt 42).

30 EÜ-Šveitsi kokkulepe aga selliseid sätteid sõnaselgelt ette ei näe.

31 Lisaks mõjutab EÜ artikli 43 (nüüd ELTL artikkel 49) tõlgendamine 7. septembri 2006. aasta kohtuotsusest N (C-470/04, EU:C:2006:525) tuleneval viisil eelnevaid kaalutlusi veelgi vähem, sest nagu nähtub kohtujuristi ettepaneku punktist 63 ja järgmistest punktidest, ei saa selle sätte sõnastust ega ulatust samastada EÜ-Šveitsi kokkuleppe asjaomaste sätetega.

32 Eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb esitatud küsimustele vastata, et kuna selline olukord nagu põhikohtuasjas ei kuulu mõiste „füüsilisest isikust ettevõtja“ isikulisse kohaldamisalasse EÜ-Šveitsi kokkuleppe tähenduses, tuleb selle kokkuleppe sätteid tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selle kokkuleppe osalisriigi õigusnormid, mis on arutusel põhikohtuasjas ja mis – juhul, kui füüsiline isik viib oma elukoha sellest osalisriigist üle teise kokkuleppe osalisriiki, jätkates samas majandustegevust esimesena nimetatud riigis, kuid ei liigu iga päev või vähemalt kord nädalas oma majandustegevuse kohast elukohta – näevad ette sellele isikule kuuluva olulise osalusega, mis nimetatud isikul on esimesena nimetatud riigi õiguse alusel asutatud äriühingute kapitalis, seotud realiseerimata kapitalikasumi viivitamatu maksustamise siis, kui see isik viib oma elukoha üle, ja mis lubavad maksu tasumise ajatamist üksnes tingimusel, et antakse vajalikud garantiid selle maksu tasumise kohta, samas kui isik, kellel on samuti selline osalus, kuid kes jääb elama esimesena nimetatud riiki, maksustatakse alles osaluse võõrandamise ajal.

Kohtukulud

33 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Kuna selline olukord nagu põhikohtuasjas ei kuulu mõiste „füüsilisest isikust ettevõtja“ isikulisse kohaldamisalasse Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 Luxembourgis sõlmitud kokkuleppe isikute vaba liikumise kohta tähenduses, tuleb selle kokkuleppe sätteid tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus kokkuleppe osalisriigi õigusnormid, mis on arutusel põhikohtuasjas ja mis – juhul, kui füüsiline isik viib oma elukoha sellest osalisriigist üle teise kokkuleppe osalisriiki, jätkates samas majandustegevust esimesena nimetatud riigis, kuid ei liigu iga päev või

vähemalt kord nädalas oma majandustegevuse kohast elukohta – näevad ette sellele isikule kuuluva olulise osalusega, mis nimetatud isikul on esimesena nimetatud riigi õiguse alusel asutatud äriühingute kapitalis, seotud realiseerimata kapitalikasumi viivitamatu maksustamise siis, kui see isik viib oma elukoha üle, ja mis lubavad maksu tasumise ajatamist üksnes tingimusel, et antakse vajalikud garantiid selle maksu tasumise kohta, samas kui isik, kellel on samuti selline osalus, kuid kes jääb elama esimesena nimetatud riiki, maksustatakse alles osaluse võõrandamise ajal.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.